

ת"פ 26750/04/22 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אטרש, סאלח אלאטרש

24 באוקטובר 2022

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 26750-04-22 מדינת ישראל נ' אטרש(עציר) ואח'
לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

בעניין:
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשמים: עבדאללה אטרש
סאלח אלאטרש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד הדס עמר

הנאשמים בעצמם

ב"כ הנאשם 1, עו"ד אחמד וותד

ב"כ הנאשם 2, עו"ד עידו פורת

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות, הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדם, שאלה הם עיקריהן -

עובר למועד האירוע שיתואר להלן, הנאשמים קשרו קשר עם קרובי משפחתם איוב אטרש (להלן: "איוב") ואחר נוסף, לשדוד את תחנת הדלק "מנטה" הסמוכה ליישוב "נווה זוהר". ביום 26.03.22 בשעה 02:37 הנאשמים, איוב והאחר, הגיעו יחד לתחנת הדלק ברכבו של הנאשם 1. איוב, הנאשם 2 והאחר יצאו מהרכב, והנאשם 1 המתין ברכב לצורך הימלטות מהירה מהמקום. השלושה שיצאו מהרכב ניגשו לחנות הנוחות שבתחנת הדלק, איוב ניפץ באמצעות פטיש שהחבורה הביאה איתה מראש, את דלת הזכוכית של החנות, שהיתה נעולה, והשלושה נכנסו לחנות והתקדמו לעבר הדלפק שם היה המוכרן מ.א. (להלן: "המתלונן"). איוב התקרב למוכרן כשהוא מחזיק בפטיש מורם כלפי מעלה והורה לו בטון מאיים לפתוח את הקופה. והמתלונן עשה כדבריו. אז, הנאשם 2, איוב והאחר לקחו מהקופה סך של 1,450 ₪ במזומן ולקחו מהחנות 45 קופסאות סיגריות שונות בשווי של 1,500 ₪, ונמלטו מהמקום ברכב בו הגיעו. כוחות משטרה עודכנו על האירוע והחלו בניסיון לאתר את החבורה. בשלב מסוים כח משטרה הבחין ברכבו של הנאשם 1 בסמוך לצומת חתרורים. הנאשם 1 שנהג ברכב, הבחין בכוח המשטרה כיבה את אורות הרכב ונסע בנסיעה מהירה לכיוון ערד, כשהכח המשטרה דולק אחריו.

עמוד 1

לאחר מספר קילומטרים של מרדף, הנאשם 1 עצר את הרכב בצד הדרך, ויושבי הרכב נמלטו ממנו רגלית. במסגרת חיפושי המשטרה, איוב אותר מסתתר בסמוך למקום עצירת הרכב, ויתר בני החבורה הצליחו להימלט.

הנאשמים והאחרים גנבו כסף מזומן בסך 1,450 ₪ וסיגריות בשווי 1,500 ₪, וכן הרסו במזיד את דלת הזכוכית של תחנת הדלק שעלות תיקונה נאמד בכ- 7,000 ₪.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כאמור, הם הורשעו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402 (ב) בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); היזק בזדון, לפי סעיף 452 בחוק העונשין; והפרעה לשוט, לפי סעיף 275 בחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על כל אחד מהנאשמים 20 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי, ופיצוי בסך 7,000 ₪. והוסכם שסכום הפיצוי יחולק בין המתלונן לבין בעלי תחנת הדלק, כך שהמתלונן יפוצה בסך של 10,000 ₪ ובעלי תחנת הדלק יפוצו בסך של 4,000 ₪.

4. ב"כ המאשימה טענה שמדובר באירוע חמור, שהעונש ההולם אותו גבוה משמעותית מהעונש המוצע. אולם, בנסיבות הענין ועל רקע קושי ראייתי בנוגע לזיהוי הנאשמים כמבצעי העבירות, העונש המוצע ראוי. בהקשר זה הסבירה, שהראיה המרכזית של התביעה הינה דבריו של שותפם של הנאשמים לאירוע השוד, שנגדו הוגש כתב אישום בהליך נפרד, שנמסרו בתיחקור בעל פה, לפיהם הנאשמים השתתפו בשוד. בהמשך, אותו שותף חזר בו מטענתו האמורה ושמר על זכות השתיקה. וטענה, שבמצב דברים זה ועל רקע נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, גילם הצעיר, עברם הנקי, והודאתם, העונש המוצע בהסדר סביר ויש לכבדו.

5. ב"כ הנאשם 1 הצטרף לדברי ב"כ המאשימה. הוסיף, שנסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות. הוא נעדר עבר פלילי, וזהו מעצרו הראשון. והוא הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר. ציין שעובר למעצרו הנאשם עובד ב"מחסני השוק". הדגיש את הקושי הראייתי. וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

6. ב"כ הנאשם 2 טען שהראייה המרכזית היא אותה אמירה בשטח, של שותפם של הנאשמים, שלא הוקלטה ולא קדמה לה אזהרה מפני הפללה. ושבנסיבות המתוארות לא היה מקום להגיש נגד הנאשמים כתב אישום. הוסיף, שהנאשם צעיר, סיים 12 שנות לימוד. עובד כעוזר חשמלאי. ומשפחתו נורמטיבית. וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

7. המעשה עליו הנאשמים נותנים את הדין, מאופיין ברכיבי חומרה מובהקים. ראשית, המדובר במעשה מתוכנן שקדמו לו קשירת קשר עם אחרים, היערכות והצטיידות. שנית, השוד בוצע בשעת לילה מאוחרת כלפי עובד תחנת דלק הנותן שירות לציבור, במקום מבודד ונידח. שלישית, במהלך השוד השודדים השתמשו בפטיש שהביאו עימם מראש, שברו באמצעותו את דלת הזכוכית הנעולה, ואיימו אתו על המתלונן שהיה במקום לבדו כשהם שלושה. רביעית, הנאשמים גרמו למקום נזק משמעותי וגנבו כסף וסחורה. חמישית, במהלך המרדף המשטרתי אחריהם, הנאשם 1 שנהג ברכב כיבה את אורות הרכב ונסע במהירות, ללא אורות, בשעת חשיכה בכביש 31 ים המלח - ערד. כל אלה עושים את מעשה הנאשמים כמעשה של אלימות בריונית בוטה מתריסה ומקוממת.

8. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת שוד בנסיבות כבעניינו, הינה של רצינות וחומרה.

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירת שוד ועל הצורך להילחם במבצעה ביד קשה תוך הטלת עונשים מרתיעים. דברים אלו נכונים שבעתים כאשר מדובר בשוד המבוצע באישון ליל, כלפי אדם שמשרת את הציבור בהיותו חשוף לגחמות זדון של עבריינים שמחפשים טרף קל. שכיחותם של מקרים כגון דא מחייבת את בתי המשפט להירתם למאבק בתופעה מכוערת זו באמצעות ענישה קשה ובלתי מתפשרת..." - ע"פ 1062/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.07.19).

9. החומרה הרבה של מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשם של הנאשמים והענישה המקובלת לעבירת שוד בנסיבות כבעניינו, מצדיקים הטלת מאסר לתקופה ארוכה משמעותית מזו שהצדדים ממליצים עליה.

10. גילם הצעיר של הנאשמים והעובדה שזוהי הרשעתם הראשונה אינם מצדיקים בנסיבות את ההקלה העונשית המשמעותית הגלומה בהמלצת הצדדים לעונש במסגרת הסדר הטיעון.

11. בסופו של דבר, נוכח ההלכה הנוהגת לענין כיבוד הסדרי טיעון ובעיקר בהתחשב בכך שהודאת הנאשמים ניתנה ברקע לקושי ראייתי שהמאשימה עצמה החשיבה אותו כמהותי, תוך ויתור על ניהול המשפט ועל הסיכוי לזיכוי, ומתוך ציפיה שבית המשפט יכבד את הסדר הטיעון, אני מקבל את המלצת הצדדים לעונש.

12. הנאשמים עשו שימוש ברכב לצורך ביצוע העבירות - הן עבירת השוד והן עבירת ההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. מבחינה זו, ניתן עקרונית לכלול בעונשיהם רכיב של פסילת רישיון נהיגה.

הדברים הבאים, שנקבעו בע"פ 5653-13 עוד"י בידון נ' מדינת ישראל (02/01/14), יפים לעניינו -

"סעיף 35 לפקודת התעבורה כדלהלן: "הורשע אדם בעבירת תעבורה או בעבירה לפי חוק אחר הכרוכה בנהיגה ברכב, רשאי בית המשפט שהרשיעו ... נוסף על כל עונש אחר במקומו, לפסול אותו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, לצמיתות או לתקופה מסוימת" ... הנה כי כן, בית המשפט מוסמך לפסול אדם מלהחזיק רישיון נהיגה, בעקבות הרשעה בחוק אחר (פרט לפקודת התעבורה) אם העבירה בה הורשע כרוכה בנהיגה ברכב. ההכרעה בשאלה האם ביצוע העבירה היה כרוך בנהיגה ברכב תלויה בנסיבות המקרה, ואף רישיונו של מי שלא נהג בעצמו עלול להיפסל מכוח ההוראה הנ"ל (ראו: ר"ע 556/85 דיב נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"ט(4) 83,84 (1985); ע"פ 6272/12 ויסמן נ' מדינת ישראל, פסקה 38 (1.5.2013) ... "

הגם שרכיב הפסילה לא הוזכר בהסדר הטיעון ובטיעוני הצדדים, נראה לי שלא ניתן לוותר עליו לפחות ביחס לנאשם 1. שכן, הנאשם 1 היה נהג הרכב בו נסעו הנאשמים למקום השוד; בהגיעם למקום, הוא המתין ברכב לשותפיו לעבירה על מנת שיוכלו יחד להימלט מהמקום לאחר השוד; ובהמשך, ברח מפני השוטרים שדלקו אחריהם תוך נסיעה מהירה בכביש ים המלח ערד, במהלכה כיבה את אורות הרכב והמשיך בנסיעה ללא אורות; ועצר את הרכב וכך איפשר לאחרים להימלט מהשוטרים.

13. לאור האמור, אני דן כל אחד מהנאשמים לעונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות או רכוש המסווגת כפשע.

ג. תשלום פיצוי בסך 7,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 30 יום מהיום.

סכום הפיצוי הכולל, בסך 14,000 ₪, יחולק כך שהמתלונן יפוצה בסך של 10,000 ₪ ותחנת הדלק תפוצה בסך של 4,000 ₪. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט פרטים שיאפשרו העברת הפיצוי לנפגעי העבירות.

14. בנוסף, אני פוסל את הנאשם 1 מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי
תשפ"ג, 24/10/2022 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה